

Dijete i igra

(Šarić, 1996.)

Što je igra?

- Igra je slobodna, spontana aktivnost koja proizlazi iz **unutrašnje djetetove potrebe**.
- Igra je **prerađena stvarnost** u skladu s dječjim doživljajem.
- Igra je **stvaralačka aktivnost**, svaki put drukčija, neponovljiva, koja najviše odgovara djetetovoj prirodi, zakonitostima njegova razvoja i omogućuje mu **skladan** tjelesni, intelektualni, socijalni i emocionalni **razvoj**.
- Igra je aktivnost kojom se dijete izražava i potvrđuje – **to je snaga koja ga upućuje na nove aktivnosti, pomoću kojih razvija sve svoje mogućnosti**.

Što igra znači za dijete?

IGRAJUĆI SE, DIJETE...	
... UČI	<ul style="list-style-type: none"> • o predmetima (upoznaje, istražuje, rukuje stvarima,...) • o ljudima (uživljava se, zamišlja „kao da...“, „kad bi...“).
... RJEŠAVA	<ul style="list-style-type: none"> • najjednostavnije i najlakše sukobe • svoje strahove i poteškoće (u igri je ono vuk, liječnik, mrak... dijete plaši druge oko sebe, tjera vuka, tjera mrak, operira lutku – suočava se, prerađuje te polako nadvladava strah i nelagodu)
... ISKAZUJE	<ul style="list-style-type: none"> • sve ono što mu u stvarnom životu nije dopušteno iskazati (ljuti se na drugu djecu, na odrasle, viče, udara predmete...) • oslobađa se napetosti, postaje smireno, opušteno
... STJEČE SAMOPOUZDANJE	<ul style="list-style-type: none"> • čini što želi • gospodar je situacije • ima onu ulogu koju odrasli imaju u stvarnom životu (dijete je policajac, vojnik, pjevačica, glumac, pilot, liječnica, otac, majka...)

Kako roditelj može pomoći djetetu da se igra?

- OSIGURATI osjećaj topline, opuštenosti, sigurnosti, iskazivati ljubav (riječima ili pokretom).
- **Gledati na dječju igru kao na najvažniji posao odrasloga.**
- Dati potporu, pohvaliti.
- OSIGURATI stalan prostor za igru (veličina je nevažna), nesmetano vrijeme u kojem će dijete sâmo odlučiti kad će početi igru, što će se igrati, kako, koliko dugo. Ostaviti djetetu da uredi igrajući prostor – dopustiti na tom prostoru „neurednost“ – za dijete je to red.
- OMOGUĆITI djetetu da sâmo istražuje igračku i igra se njome. Davanje savjeta (*Upali ovdje, Složi tu...*) smeta djetetu i govori mu: *Ti to ne znaš., Ja nisam zadovoljan tobom.* te čini dijete nesretnim).
- OMOGUĆITI djetetu da nesmetano, sâmo, igrajući se, svladava probleme, bez uplitanja odrasloga.
- POMOĆI, ako dijete traži pomoć, ali tako da dijete i dalje ostane „gospodar situacije“.
- ODREDITI, DOGOVORITI vrijeme za zajedničku igru s djetetom, zajedničko vrijeme „samo za nas dvoje“ (dovoljno je četvrt ili pola sata) – kada će, prema djetetovom izboru, pročitati priču, razgovarati, šaliti se, prošetati, igrati skrivača...

Igra je „ogledalo“ u kojem se odražava što dijete misli, doživljava, osjeća, želi – sve ono što dijete ne može izraziti riječima izražava igrom.

Sjetite se kako ste ljuti kad vas netko prekine u poslu. Jednako je tako ljuto i dijete kad mu prekinete igru jer
IGRA JE ZA DIJETE NAJVAŽNIJI POSAO.